

ser kredsen af ansøgere, ophævet i forslaget tekst. Med denne undtagelse svarer forslaget bestemmelse til den gældende bestemmelse.

Uanset forslagens bestemmelse om indtægtsregulering af de personlige tillæg kan der dog ganske undtagelsesvis ydes hjælp ud over det beregnede tillæg. Der henvises til forslaget § 17, stk. 4, jf. også bemærkningerne nedenfor.

ad § 17, stk. 2

I det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om social bistand foreslås det, at betalingen for varig hjemmehjælp fremover gøres udgiftsfafhængig. Da betalingen hidtil har været indkomstafhængig, dog således, at pensionister uden ekstrairndtægter udover pensionen ikke skulle betale, har der hidtil ikke været behov for at dække pensionisters udgifter til hjemmehjælp. Da betalingsreglerne nu ændres, foreslås det, at det præciseres, at der også kan ydes personlige tillæg til betaling af udgifter til hjemmehjælp.

Ad § 17, stk. 3

Efter den hidtidige bestemmelse om varmhjælp i lovens § 17, stk. 2, ydes der varmhjælp til pensionister efter et skøn udøvet af det sociale udvalg. Til brug for udøvelsen af dette skøn er der gennem sikringsstyrelsens vejledning af 5. september 1984 givet vejledende retningslinjer for ydelsen af varmhjælpen. Efter disse retningslinjer forudsættes der en egenbetaling for pensionistens varmeforbrug på 7 pct. af grundbeløbet for enlige og 1½ gange dette beløb for gifte. Pr. 1. oktober 1986 er disse beløb henholdsvis ca. 225 kr. og 338 kr. om måneden. Varmegifter udover denne egenbetaling forudsættes i almindelighed at blive dækket af det personlige tillæg, varmhjælpen. Dog således, at dækningen aftrappes med 30 pct. af de indtægter, der ligger over pensionstillægsgrænsen på 9.900 kr. for enlige og 14.300 kr. for gifte pr. 1. oktober 1986.

Kommunernes udgifter til varmhjælp styres gennem fastsættelsen af et særligt rådighedsbeløb for ydelse af personlige tillæg til varmegifter. Kun de af kommunen anmeldte varmegifter inden for dette beløb kan refunderes med 75 pct.

Da det ved flere undersøgelser har vist sig, at rådighedsbeløbet ikke er blevet brugt fuldt ud af kommunerne – og da det fra flere oplysninger, der er fremkommet i den seneste tid, er meget der tyder på, at der også kommunerne imellem kan være stor forskel i praksis for tildeling og beregning af personlige tillæg til varmegifter, foreslås der nu

fastsat bindende regler for ydelsen af hjælp til betaling af pensionisternes varmegifter.

Den nærmere fastsættelse af reglerne vil ske i form af en bekendtgørelse. Det vil heri, for så vidt angår tildeling, blive fastsat, at pensionister efter ansøgning kan modtage personlige tillæg til dækning af varmegifter i det omfang, de økonomiske forhold giver grundlag herfor. Det vil sige, at der i princippet ville kunne ydes varmhjælp til alle pensionister, der ikke har ekstrairndtægter ud over 40.000 kr. for enlige og 60.000 kr. for ægtepar, jf. forslaget § 1, nr. 9.

Reglerne for beregning af varmhjælpen vil tage udgangspunkt i resultatet af en undersøgelse af pensionisternes varmegifter m.v., der for øjeblikket er i gang, og som forventes afsluttet i løbet af foråret 1987. Det forudsættes, at der fastsættes en egenbetaling, således at pensionisterne får en egeninteresse i at begrænse forbrugets størrelse. Det er endvidere hensigten at fastsætte en minimumsgrænse for varmegiftens størrelse, under hvilken der ikke gives tilskud til varmegifter samt en maksimumsgrænse for størrelsen af de varmegifter, der kan ydes hjælp til. Det tilsigtes herved, at alle pensionister uden betydelige ekstrairndtægter får varmetilskud, og at pensionister uden ekstrairndtægter ikke generelt stilles dårligere end efter de nuværende vejledende retningslinier. Skulle der i undtagelsestilfælde være tale om særligt høje varmegifter i forhold til indkomsten for den enkelte pensionist, er der mulighed for at supplere tilskuddet efter forslaget § 17, stk. 4, jf. det følgende afsnit.

ad § 17, stk. 4

Den hidtidige adgang til at yde personlige tillæg i ganske særlige tilfælde er opretholdt i denne bestemmelse som en undtagelsesbestemmelse. Det forudsættes, at den altovervejende del af personlige tillæg fremover ydes efter § 17, stk. 1–3, og at hjælp efter denne bestemmelse alene ydes undtagelsesvist, når særlige omstændigheder taler herfor.

Blandt andet for at kunne supplere personlige tillæg ydet efter stk. 1–3 eller yde tillæg herudover, f.eks. til ganske akutte trangstilfælde, er tillæg ydet efter denne bestemmelse ikke indtægtsregulerede.

Til nr. 2

Da personlige tillæg ydet efter § 17, stk. 1–3 fremover skal indtægtsreguleres efter bindende regler, skal disse medtages i oversigten over indtægtsregulerede pensionsdele i lovens § 19..